

## We are Family!

Reeds tientallen jaren heeft de parking voor mijn school een troosteloos uitzicht. Brokkelende asfalt, een paar witte lijnen en een bank met graffiti ... that's all! Elke dag is het hier rond half negen en half vier een geweldige drukte van ouders die geen tijd hebben en vol stress hun kroost komen afzetten of ophalen. Nauwelijks een minuut om te communiceren.. Zeg maar driehonderd vierkante meter doffe ellende.

Op 29 oktober 2006 zou deze parking omgetoverd worden tot een knus pleintje afgeboord met witte tentjes en een heus podium. Mijn stamcafé " 't Klikske " bestond 25 jaar en dat moest gevierd worden. Café, terras en pleintje vormden een mooi geheel, versierd met ballonnen, vlagjes en andere tierlantijntjes.

's Morgens had ik vernomen dat Brigitte rond middernacht zou paaldansen. De paal was er nog niet, maar die zou in de loop van de namiddag opgesteld worden in het midden van het pleintje door Firma Schepers. Het was dus aangewezen om 's avonds vlug ter plekke te zijn, want de plaatsen rond zo een paal zijn zeer schaars. En als daar nu één mens Brigitte wou zien paaldansen, dan was ik het toch zeker.

Dat was echter niet de enige reden waarom ik vroeg op "the place to be" moest zijn. Mijn collega Jeroen trad er op met "The Raptors", een echte Landense formatie met een "Bruce" imago. The Raptors brachten iedereen onmiddellijk in de gewenste stemming en toen Jeroen een ode bracht aan "Maria" van Raymond van 't Groenewoud" stond iedereen te dansen en mee te zingen. Ik voelde het aan mijn water, ik zag het aan de omstanders, ik keek naar de prijs van het bier, ik keek naar mijn "plonte" Leffe ... deze avond kon niet mislukken.

Na het eerste optreden volgde er een korte, maar krachtige rede door de ons al gekende veterinaire Paul. Cisse en Lieve zagen dat het goed was. Het podium werd dan klaargemaakt voor één van Vlaanderens grootste, namelijk de Willy Sommers. Hij gaf er een geweldige lap op met al zijn klassiekers: van zeven anjers zeven rozen en een leeuw in een kooi tot het water is veel te diep en laat de zon in je hart. De mensen die hadden plaatsgenomen in de tent stonden recht en begonnen met de armen te zwaaien, te dansen en te zingen op de liedjes van onze Willy. Ook Fons en Leona van Rumsdorp schoven de stoelen opzij en waagden zich aan een tango. Tijdens de bisnummers maakten velen een lange polonaise tussen praattafels, stoelen en tentjes.

Schitterend, hoe 8 dagen voor de verkiezingen, blauw, oranje, rood, geel en groen samen uit de bol gingen. Krijgen we de volgende legislatuur misschien een "vijfpartite" in Landen? Schitterend hoe al die supporters van Genk, RSCA, Standard, Brugge, STVV, Olympic en Sparta samen het bier liet vloeien en voor één keer niet kibbelden wie zijn favoriete ploeg nu de beste was. Al die gerenommeerde toogtrainers, analisten in spe, waren plots terug gewone aardbewoners. Schitterend hoe voetbal, volley, basket, tennis, zwemclub e.a. samen verbroederden. Toen even later "Greyhound Express" het podium opstapte en An van Johny, met haar adembenemende soulstem WE ARE FAMILY te berde bracht, wist ik het. Voor één keer waren we één grote familie! Geweldig! Ik genoot verder van "Dirty old man", The Abba special en "Le fric c'est chic".

De "deus ex machina" mocht er zijn. Cisse werd ten tonele gevoerd, bijgestaan door een uitermate opgewekte Bijou. Een wervelend slotspektakel (I'm a soulman), met dank aan Greyhound.

Even later dacht ik nog dat Roger van Jenny zou optreden aan de synthesizer, maar via het persbureau Belga vernam ik dat hij alleen optrad in culturele centra.

Wie dacht dat iedereen naar huis ging had het mis. De feestelijkheden verplaatsten zich naar het café, waar geen centimeter meer vrij was.

Borsato, Clouseau, Wally, Sardou en anderen staken de hel (niet die van Staaen) in vuur en vlam.

Herman "duvelde" erop los.

Bijou danste met elk vrouwmens dat hij tegenkwam.

Brigitte was gulzig met haar kusjes.

Een paar hielden de toog recht, of de toog hen.

Ik zag mannen met lange armen (voor uitleg kan je bij vriend Jokke terecht).

Ik zag zwetend werkvolk die het beste van zichzelf gaven in moeilijke omstandigheden.

Ik zag zot vrouwvolk: Karin, Chantal, An ...

Ik zag heet vrouwvolk.

Ik zag een overgelukkige Cisse en Lieve.

Ik zag wielercollega Fred de waal, die reeds om 10 uur aanwezig was om zijn pronostiek in te vullen en nu, om 3 uur 's nachts, daar nog steeds zat.

en ik zag nog veel meer maar ik durf het hier niet te vertellen.

Toen Brigitte en Marc de volgende middag rond 14 uur het café terug openden, lag Paul te slapen op het terras. Misschien een hint voor onze baas om bij volgende gelegenheid "Chambres d'hotes" te voorzien. Ik reserveer de mijne nu al.

By the way, het paaldansen van Brigitte kon niet doorgaan. Paal bleek te kort en te dun te zijn. Wij tooghangers blijven hopen.

Nulleke, Jaan of Miauw!